

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 22P/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713202607
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Mária Jamrišková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713202607.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Jamriškovou, PhD. vo veci starostlivosti o maloleté deti

K. X., nar. XX.XX.XXXX
S. C. X., nar. XX.XX.XXXX

zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, deti rodičov: matky C.H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., A.. D. XXXX/XX a otca K. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., A.. D. XXXX/XX, v konaní právne zastúpeného Mgr. Ľubošom Kráľom, advokátom so sídlom v Martine, ul. Červenej armády 1, maloleté deti bytom ako matka, v konaní o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom takto

rozhodol:

Maloleté deti K. X., nar. XX.XX.XXXX a S. C. X., nar. XX.XX.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matke, ktorá je povinná zabezpečiť sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj detí, zastupovať deti a spravovať ich majetok.

Otec je povinný platiť výživné na maloletého K.Á. X., nar. XX.XX.XXXX vo výške 450 eur mesačne a na maloletého S. C. X., nar. XX.XX.XXXX vo výške 300 eur mesačne, počnúc dňom 19.02.2013 splatných vždy do 20.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Zameškané výživné za obdobie od 19.02.2013 do 31.05.2013 otcovi nevzniklo.

Vo zvyšku sa návrh matky zamietá.

Týmto samení predbežné opatrenie Okresného súdu v Martine sp. zn. 22P/130/2012-10 zo dňa 14.12.2012.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.02.2013 sa matka domáhala, aby súd zveril mal. K. X., nar. XX.XX.XXXX a mal. S. C. X., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil vyživovaciu povinnosť voči mal. K. X. vo výške 600 eur mesačne a voči mal. S. C. X. vo výške 400 eur mesačne počnúc dňom 01.01.2013. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že otec sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval 05.11.2011 a žije s inou ženou. Uviedla, že náklady spojené s bývaním v 4-izb. byte, kde s deťmi žije, hradí otec detí. Od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti na výživu detí

neprispeva ani pre deti nezakupuje žiadne veci. Staršiemu synovi platí školné a mladšiemu stravné. Upozornila, že otec je zamestnaný v spoločnosti Shell Slovakia s.r.o. ako obchodný zástupca a jeho mesačné príjmy sú okolo 2.000 eur. Okrem toho podniká v spoločnosti Sardex, s.r.o.

Otec sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.04.2013. Uviedol, že súhlasí so zverením mal. detí matke, avšak nesúhlasí s platením mesačného výživného 600 eur pre mal. K. a 400 eur pre mal. S. C.. Odôvodnil to tým, že takúto výšku výživného nie je odporca schopný mesačne platiť. Uviedol, že odporca v zamestnaní zarobí cca 1.672 eur mesačne, pričom má ešte príjem z podnikateľskej činnosti cca 50 eur mesačne a príjmy za prenájom dvoch bytov spolu 560 eur mesačne, takže spolu mesačný príjem odporcu je vo výške cca 2.282 eur. Uviedol, že výška jeho nákladov, vrátane výdavkov na mal. deti je vo výške 2.580 eur. Upozornil, že návrh navrhovateľky ohľadom platenia výživného považuje za nedôvodný. Poukázal na skutočnosť, že si plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť formou zabezpečenia bývania mal. deťom, keďže platí všetky výdavky spojené s bývaním vrátane hypotéky, platby za komun. odpad, poistenie bytu, daň z bytu, platbami pre deti (strava v škole, telefóny, hokej, autobus, vreckové) a tiež platbou výživného na základe predbežného opatrenia Okresného súdu Martin č.k. 22P/130/2012. Takto poskytované výživné považuje za dostatočné a nie je dôvod, aby platil na deti ďalších 1.000 eur mesačne, čo nie je z pohľadu jeho príjmov ani možné. Navrhol, aby súd zveril mal. deti do osobnej starostlivosti matke a vo zvyšku návrh zamietol. K návrhu pripojil písomné listiny preukazujúce výšku jeho nákladov a príjmov.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 26.04.2013 a 03.06.2013. Na pojednávaní konanom dňa 26.04.2013 matka zotrvala na svojom návrhu v plnom rozsahu. Prezentovala výšku nákladov na zabezpečenie potrieb mal. detí. Upozornila, že zistila, že otec je tichým spoločníkom vo viacerých spoločnostiach. Pripustila, že náklady na ubytovanie hradí otec detí, avšak náklady na stravu, oblečenie a mimoškolské aktivity zabezpečuje ona. Právny zástupca otca na pojednávaní vzniesol námietku litispendencie s odôvodnením, že v septembri 2012 bol podaný návrh na rozvod a je totožnosť účastníkov aj predmetu konania, rovnaké skutočnosti sa riešia v rozvodovom konaní. Upozornil, že v konaní 22P/130/2012 bola nariadená vyživovacia povinnosť otca vo výške 30 % zo sumy životného minima pre mal. deti. Upozornil, že konanie o rozvode bolo začaté skôr a preto navrhuje toto konanie o právach a povinnostiach do rozvodu z tohto dôvodu zastaviť. Uviedol, že má za to, že je čudné, pokiaľ v konaní o rozvode matka podala návrh na určenie výživného až od právoplatnosti rozhodnutia a nie od podania návrhu ako by mala na to nárok.

Súd námietku litispendencie zamietol, keďže má za to, že prekážka litispendencie nenastala. Odôvodnil to tým, že matka má nárok podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti do rozvodu. Pokiaľ matka 19.02.2013 podala návrh na určenie výživného, súd bude toto výživné určovať odo dňa podania návrhu do rozvodu, zatiaľ čo v konaní o rozvode súd rozhoduje o výške vyživovacej povinnosti otca až od právoplatnosti rozvodového konania. Ohľadom predbežného opatrenia, v ktorom bolo určené výživné vo výške 30% životného minima na zabezpečenie potrieb detí, toto konanie bolo právoplatné skončené, súd v ňom nepokračuje, takže na Okresnom súde v Martine neprebíha iné konanie o určenie práv a povinností rodičov k mal. deťom K. X. a S. C. X.. Z toho dôvodu súd námietku litispendencie zamietol.

Právny zástupca otca následne rozporoval niektoré náklady uplatnené matkou, osobitne náklady súvisiace s hokejom staršieho syna. V ostatnom sa pridržiaval písomného vyjadrenia. Pojednávanie bolo odročené za účelom doplnenia listinných dôkazov preukazujúcich výšku uplatňovaných nákladov zo strany matky.

Na pojednávaní konanom dňa 03.06.2013 matka zotrvala na návrhu v plnom rozsahu. Otec uviedol, že v súvislosti s konaním o rozvode vedenom na Okresnom súde v Martine navrhoval, aby bolo určené výživné vo výške 230 eur na staršieho syna a 170 eur na mladšieho syna. Uviedol, že doposiaľ platil náklady na bývanie detí a niektoré ďalšie potreby detí v takej výške v akej prispieval preto, že nechcel znižovať životný štandard svojich detí. Poprel, že by bol tichým spoločníkom v spoločnosti tak ako uvádzala matka. Uviedol, že od Zmluvy o tichom spoločenstve, ktorá je súčasťou spisu, už odstúpil, pričom vklad tichého spoločníka postupne spotrebúva na hradenie svojich nákladov.

Kolíznym opatrovníkom na pojednávaní konanom dňa 03.06.2013 uviedol, že navrhuje, aby deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke a navrhol, aby bolo matkinmu návrhu vyhovieť ohľadom výšky výživného,

keďže otec výživné vo výške 1.000 eur uhradil aj doposiaľ, čím preukázal, že je schopný platiť výživné v takejto výške a mal. deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s výškou nákladov na mal. deti, oboznámením sa s výškou príjmov oboch rodičov, oboznámením sa s nákladmi rodičov, oboznámením sa so stanoviskom kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s predbežným opatrením Okresného súdu v Martine sp. zn. 22P/130/2012 zo dňa 20.12.2012 ako aj s obsahom celého súdneho spisu a zistil nasledujúci skutkový stav:

Rodičia maloletých detí sú manželia, ale nežijú spolu. Konanie o rozvod rodičov prebieha na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 20P/275/2012, pričom návrh podávala matka dňa 14.09.2012. Návrhom doručeným Okresnému súdu v Martine dňa 19.12.2012 sa matka domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., ktorým by určil vyživovaciu povinnosť otca v nevyhnutnej miere, t.j. vo výške 30% z platnej sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrované dieťa na každé z detí. Súd návrhu matky vyhovel a predbežným opatrením sp. zn. 22P/130/2012 zo dňa 20.12.2012 nariadil predbežné opatrenie, ktorým otca zaviazal prispievať na výživu mal. detí vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Otec odišiel zo spoločnej domácnosti dňa 05.11.2012. Od svojho odchodu naďalej uhrádza výdavky spojené s bývaním v byte, kde žije matka s deťmi, hradí výdavky spojené so školou detí, ich mimoškolskými aktivitami, prispieva im vreckovým, hradí telefón. Priamo do rúk matky otec platí výživné na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé z detí. Náklady na bývanie mal. detí, ktoré žijú s matkou v 4-izb. byte na ul. D. E. C., sú náklady nájomné 263,80 eur mesačne, elektrina 58 eur mesačne, plyn 4 eurá mesačne, káblová TV 33,54 eur mesačne, internet 16 eur mesačne, čo spolu predstavuje 375,34 eur mesačne, v byte žijú tri osoby, takže pomerná časť pripadajúca na jednu osobu je 125,11 eur mesačne. Odvoz komun. odpadu je 2,08 eur mesačne na osobu, domová daň je 30,22 eur ročne, takže 0,84 eur mesačne na osobu, poistenie bytu je 56,46 eur ročne, takže 1,57 eur mesačne na osobu a poistenie domácnosti je 51,24 eur ročne, teda 1,42 eur mesačne na osobu. Na bývanie jednej osoby v tomto 4-izb. byte tak v pomere vznikajú náklady 131,02 eur mesačne. Náklady na bývanie hradí v plnej výške otec a to vrátane aj tých nákladov, ktoré pripadajú na 1/3-inu matky. Ďalej otec deťom hradí u mal. K. obedy v škole 30 eur mesačne, telefón 45 eur mesačne, hokej 40 eur mesačne, dáva mu vreckové 50 eur mesačne, náklady na autobus 15 eur mesačne, to znamená, že celkovo mu mesačne prispieva vo výške 311,02 eur, okrem toho otec hradil K. pobyt v Anglicku, dvojtýždňový, na ktorý išiel zo školy vo výške 700 eur, v prepočte na jeden mesiac to vychádza 58,33 eur. Matka u mal. K. hradí náklady na stravu, ktorú uplatnila vo výške 400 - 500 eur na domácnosť, takže pri 500 eurách je to na jednu osobu pomer 166,67 eur, náklady na oblečenie, ktoré uplatnila vo výške 100 eur mesačne, náklady na lieky a kozmetiku matka uplatnila vo výške 100 eur mesačne, náklady na masáže uplatnila vo výške 30 eur mesačne. U mal. S. hradí otec náklady na bývanie 131,02 eur mesačne, obedy v škole 17,30 eur mesačne, telefón 40 eur mesačne. Matka sa podieľa na zabezpečení stravy dieťaťa 166,32 eur mesačne, oblečenie 100 eur mesačne, hradila mu výlet, ktorý na konci škol. roka stojí 34 eur, takže v prepočte na jeden mesiac je to 2,83 eur mesačne.

Otec je v súčasnej dobe zamestnaný v spoločnosti AutoMax Slovakia, s.r.o., jeho priemerný čistý mesačný príjem je 1.570,89 eur mesačne, okrem toho je jediným spoločníkom a zároveň konateľom spoločnosti Sardex, spol. s r.o. Je vlastníkom dvoch 1-izb. bytov v Martine a vlastníkom 4-izb. bytu, v ktorom žije matka s deťmi.

Matka od septembra 2012 podniká, jej príjmy zo živnosti za rok 2012 boli 4.387,73 eur a výdavky 4.318,24 eur. Ako matka uviedla, v súčasnej dobe jej z podnikania príjem takmer neplynie. Náklady na domácnosť v súčasnej dobe financuje z úveru, ktorý brala vo výške 2.000 eur vo februári 2013.

Otcovi okrem nákladov na potreby mal. detí vznikajú náklady na splátku troch hypoték a spotrebného úveru vo výške 1.143 eur mesačne, platby spojené s užívaním troch bytov spolu o výške 643,34 eur mesačne, nájomné za byt, v ktorom otec v súčasnosti žije 500 eur mesačne, náklad na stavu otec uplatnil cca 150 eur mesačne, oblečenie a iné potreby 80 eur mesačne, poisťku si neplatí, iné náklady si neuplatnil.

Matka si uplatnila náklady na cestovné 40 eur mesačne, keďže deti vozia do školy buď jeden alebo druhý rodič podľa okolností, uhrádza splátky úveru, ktorý na seba prevzala vo februári 2013 vo výške 20 eur mesačne, iné náklady neuplatnila.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZoR) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spoločne, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 91 ods. 1 ZoR za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

Podľa § 91 ods. 2 ZoR súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Na základe posúdenia zisteného skutkového stavu mal súd za to, že návrh matky je čiastočne dôvodný. Je dôvodný v rozsahu návrhu na zverenie mal. detí, ktoré žijú v spoločnej domácnosti s matkou po tom, ako otec zo spoločnej domácnosti v novembri 2012 odišiel. Keďže rodičia nevykonávajú spoločne starostlivosť o mal. deti, je dôvod, aby súd rozhodol o zverení detí do starostlivosti jednému z rodičov. Na základe zhodného stanoviska matky, otca a kolízneho opatrovníka súd rozhodol, že osobnú starostlivosť o deti bude vykonávať matka. Súd pritom prihliadol aj k tomu, že deti po rozvoде rodičov ostali žiť s matkou, ktorá aj doposiaľ vykonávala starostlivosť o ne.

Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca súd vychádzal zo zásad pre určenie výživného uvedených v Zákone o rodine. Predovšetkým súd zisťoval výšku odôvodnených potrieb maloletých detí, výšku príjmu oboch rodičov, zväžil životnú roveň oboch rodičov, prihliadol na to, kto z rodičov sa o deti osobne stará a pri určení konkrétnej výšky výživného prihliadol tiež na finančné možnosti otca a jeho majetok.

Súd primárne v konaní určoval, v akej výške vznikajú náklady na zabezpečenie potrieb mal. detí. Náklady, ktoré uplatnil otec a podporil ich listinnými dôkazmi na bývanie detí, obedy v škole, platby telefónu, platby hokejovému klubu, vreckové a náklady na autobus, súd akceptoval v plnej výške. Rovnako akceptoval náklad na študijný pobyt staršieho syna v Anglicku. Z nákladov, ktoré uplatnila matka, súd v plnej výške akceptoval náklady na stravu detí vo výške 166,67 eur mesačne, keďže má za to, že vzhľadom na ich vek a potreby je takýto náklad na stravu primeraný, ďalej akceptoval náklady

na oblečenie, obuv a iné potreby v domácnosti vo výške 100 eur mesačne. I keď tento náklad je pomerne vysoký, odráža životnú úroveň, ktorú deti v rodine doposiaľ mali, takže súd ho vyhodnotil ako primeraný. Z nákladov, ktoré matka uplatnila na lieky a kozmetiku u staršieho syna K. vo výške 100 eur mesačne, súd akceptoval náklad vo výške 50 eur mesačne, matke sa nepodarilo preukázať, že by jej mesačne vznikali náklady na kozmetiku, ošetrovanie pokožky a podobne k uplatňovanej výške 100 eur mesačne. Náklady na masáže, resp. fyzioterapeuta pre staršieho syna K. vo výške 30 eur mesačne súd tiež akceptoval v plnej výške, keďže má za to, že ako športovec tento druh starostlivosti potrebuje. Celkovo tak súd zistil, že u mal. syna K. otec hradil náklady na bývanie 131,02 eur mesačne, obedy 30 eur mesačne, telefón 45 eur mesačne, hokej 40 eur mesačne, vreckové 50 eur mesačne, autobus 15 eur mesačne v celkovej výške 311,02 eur. Matka hradila stravu 166,67 eur mesačne, oblečenie 100 eur mesačne, lieky a kozmetiku 50 eur mesačne a masáže 30 eur mesačne vo výške 346,67 eur. Matke na tieto potreby prispieval štát prídavkami na deti vo výške 23,10 eur mesačne a prispieval jej tiež otec platením 30 % životného minima ako výživným určeným na základe predbežného opatrenia vo výške 26,65 eur mesačne. Celkovo tak matka vynakladala 296,92 eur mesačne, otec vynakladal vyššie uvedené náklady 311,02 eur a platil výživné 26,65 eur, čiže vynakladal 337,67 eur mesačne. Rodičia tak spoločne vynakladali 634,59 eur mesačne. Súd má za to, že z tejto sumy je spravodlivé, aby otec sa podieľal výživným vo výške 450 eur mesačne. Súd túto sumu určil na základe majetkových pomerov otca a matky, kde otec má okrem stabilného mesačného príjmu aj iný majetok, je vlastníkom nehnuteľností a tiež spoločníkom v spoločnosti s ručením obmedzeným. Matka momentálne nedosahuje príjem, ktorým by bola schopná podieľať sa percentuálne vysokou mierou na potrebách detí, okrem toho matka osobnou starostlivosťou kompenzuje čiastočne svoju vyživovaciu povinnosť. Z uvedených dôvodov má súd za to, že je spravodlivé, aby otec zabezpečoval potreby detí po finančnej stránke v rozsahu cca 70 %. Pri nákladoch 634,59 eur na dieťa je suma 450 eur sumou, ktorá predstavuje 70,91 % nákladov na dieťa. Matka tak bude musieť zabezpečiť 184,59 eur, čo bude predstavovať 29,09 %.

U mal. S. otec hradil bývanie 131,02 eur, obedy 17,30 eur, telefón 40 eur, teda 188,32 eur, matka hradí stravu 166,32 eur, oblečenie 100 eur, náklady na výlet v škole 2,83 eur mesačne v celkovej sume 269,15 eur. Matke prispieva štát prídavkami na deti 23,10 eur, otec platí výživné 26,65 eur, takže celkové náklady matky sú 219,40 eur, celkové náklady otca vrátane výživného 214,97 eur. Celková suma rodičov, ktorou musia prispievať potreby mal. S., je 434,37 eur. Z tejto sumy súd na základe rovnakého postupu ako u staršieho K. určoval vyživovaciu povinnosť otca tak, aby pokrývala cca 70% nákladov na dieťa. Pri sume 434,37 eur je suma 300 eur, predstavuje 69,07 %, zatiaľ čo matka bude zabezpečovať 134,37 eur, čo predstavuje 30,93 %. Súd má za to, že takýto pomer, ktorým by sa mali rodičia podieľať na nákladoch na dieťa, je spravodlivý, odráža ich finančné príjmy, majetkové zázemie a celkove ich možnosti a schopnosti pri zabezpečovaní potrieb detí.

Súd následne vyhodnocoval, či je vo finančných možnostiach otca, aby prispieval takto určeným výživným na potreby detí. Ako súd zistil, otec doposiaľ platbami, ktoré poskytoval na zabezpečenie bývania matky aj detí v 4-izb. byte, vrátane platieb, ktoré poskytoval na obedy v škole, telefón, mimoškolské aktivity, vreckové a dopravu detí, podľa potvrdení, ktoré otec sám predložil v konaní, presahovali sumu 1.000 eur, konkrétne na mal. K. od februára 2013 prispel sumou 337,67 eur x 4, t.j. 1.348 eur a navyše hradil 700 eur náklady na pobyt v Anglicku, čiže na jeho potreby prispel sumou 2.048 eur, čo znamená, že na priame nevyhnutné potreby K. prispieval vo výške 512 eur mesačne za uplynulé 4 mesiace. U mal. S. otec prispieval na všetky náklady týkajúce sa bývanie, obedov, telefónu aj výživného v celkovej výške 214,97 eur, čo za 4 mesiace znamená, že zaplatil 859,88 eur, takže prispieval v mesačne výške 214,97 eur, okrem toho však otec hradil bývanie aj v pomernej časti za matku, hradil úver súvisiaci s bytom, v ktorom deti žijú. Otec sám to formuloval v mailovej komunikácii s matkou, keď uviedol, že hradí 792,34 eur vo forme výdavkov na byt na D. a ďalších 294,65 eur vo forme platieb na deti. Tým má súd za preukázané, že od podania návrhu otec bol schopný hradiť náklady súvisiace s potrebami detí vo výške 1.086,99 eur a to opakovane. Je tak zrejmé, že otec napriek odchodu z domácnosti sa naďalej podieľal primeraným spôsobom na zabezpečení výživy detí a na udržaní ich životného štandardu, na ktoré boli zvyknuté počas spoločného života rodičov. Súd má preto za to, že je vo finančných možnostiach otca, aby aj naďalej sa podieľal v určenej výške na potrebách detí.

Ohľadom majetkových pomerov otca súd preukázateľne zistil, že otec poberá pravidelný príjem od svojho zamestnávateľa v priemernej čistej mesačnej výške 1.570,89 eur mesačne, okrem toho je vlastníkom bytu, v ktorom deti žijú a ďalších dvoch 1-izb. bytov, je tiež spoločníkom v spoločnosti s ručením obmedzeným. Podľa vlastného tvrdenia odstúpil od Zmluvy o tichom spoločenstve, ktorú

uzatváral 31.05.2012, kde jeho vklad bol 10.000 eur. Ako sám uviedol, od tejto zmluvy odstúpil a týmto vkladom následne mohol disponovať. Súd po vyhodnotení všetkých nákladov otca, ktoré mesačne plní na zabezpečenie svojich potrieb a na udržanie svojho majetku (hypotéky, nájomné v byte, kde v súčasnosti žije, potreby detí, vlastné potreby), že životný štandard otca je na takej úrovni, že je spravodlivé, aby sa na nákladoch na deti podieľal v súdom určenej výške a zabezpečoval tak to, aby aj deti si zachovali životnú úroveň primeranú životnej úrovni otca a primeranú tomu, aká bola pred rozpadom rodiny. Z uvedených dôvodov súd určil výživné vo výške 450 eur na mal. K. a vo výške 300 eur na mal. S.. Rozdiel vo výške výživného odráža rôzny vek detí aj skutočnosť, že mal. S. sa ešte tak intenzívne nevenuje mimoškolskej činnosti ako starší K..

Zameškané výživné súd určoval odo dňa podania návrhu, t.j. 19.02.2013. Matka v návrhu žiadala, aby súd rozhodol od 01.01.2013, v konaní však neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovalo spätné určenie výživného pred dňom podania návrhu, preto vo zvyšku návrh zamietol. Pri určení vyživovacej povinnosti od 19.02.2013 súd zároveň zisťoval, v akej výške boli poskytované platby otcom na potreby detí od podania návrhu do 31.05.2013, čo bol koniec mesiaca predchádzajúci rozhodovaniu súdu. Ako súd zistil u mal. K., pri určení vyživovacej povinnosti otca 450 eur mesačne by za pomernú časť 10 dní februára 2013 mal otec uhradiť 160,71 eur a za mesiace marec, apríl, máj 2013 by mal uhradiť 1.350 eur, takže v celkovej výške 1.510,71 eur. Podľa potvrdení, ktoré otec predložil do spisu, však otec uhradil v sledovaním období sumu 2.048 eur, keďže hradil náklady na K. vrátane výživného matke vo výške 337 eur mesačne, vrátane celého mesiaca február, nielen jeho pomernej časti, takže za mesiace za február až máj 2013 uhradil 1.348 eur, okrem toho prispel 700 eur na potreby dieťaťa pri výlete do Anglicka. Celkove tak na potreby K. zaplatil 2.048 eur. Z tohto dôvodu otcovi zameškané výživné nevzniklo. U mal. S. bolo určené výživné 300 eur mesačne, čo by pri pomernej časti za mesiac február predstavovalo 107,14 eur a za mesiace marec až máj 900 eur, takže celková suma, ktorú by mal otec zameškaného výživného uhradiť, je 1.007,14 eur. Otec priamymi platbami v prospech potrieb mal. S. uhradil 214,97 eur za 4 mesiace vrátane celého mesiaca február, teda 859,88 eur. Otec navyše hradil celý náklad na bývanie v byte kde žije matka s deťmi, čím mesačne zasielal bližšie nešpecifikovanú sumu 131,02 eur mesačne, čo za uplynulé 3 mesiace predstavuje 524,08 eur. Z uvedených dôvod súd otcovi zameškané výživné odo dňa podania návrhu do 31.05.2013 nevzniklo, keďže otec tieto sumy zaplatil, či už platbami priamo v prospech detí alebo platbami, ktoré matka hradíť nemusela. Otcovi vzniká povinnosť prispievať takto určeným výživným od obdobia mesiaca jún 2013, pričom výživné už pokrýva náklady aj na ubytovanie, školu, mimoškolské aktivity a ostatné platby ktoré doposiaľ hradil otec, takže následne ich z otcovho príspevku na výživné bude hradíť matka a nie otec. Vyživovacia povinnosť je týmto rozhodnutím otcovi určená do rozvodu rodičov. V konaní o rozvode rodičov bude osobitne určená na čas po rozvode.

Keďže doposiaľ vyživovaciu povinnosť otca do rozvodu upravovalo predbežné opatrenie Okresného súdu v Martine sp. zn. 22P/130/2012, súd nariadeným rozsudkom toto predbežné opatrenie zmenil.

Ohľadom trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods.1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného Zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).